

به یاد رفیق ضیاء

ای مرد مبارز و دلافرز کجائی؟
ای رهبر این مجمع دلسوز کجائی؟
دل می‌شود از بهر تو هر دم پریشان
ای بانوی قلبان درون‌سوز کجائی؟
دشمن بود خرم و یاران همه غمگین
ای عاشق این مردم بدروز کجائی؟
رفتی از این عالم هستی تو از اینجا
ای خوابیده در خاک تو امروز کجائی؟
برخیز و ببین بعد تو آمد چه سر ما
ای شاهد دردهای جگرسوز کجائی؟
شاد بادا روان تو و یاد تو گرامی!
ای حامی‌ای خلقان سیه‌روز کجائی؟
راه تو بود سرخ؛ پر از رهرو پرکار!
ای خبره دل‌زنده پرسوز کجائی؟
خالی است رفیق جای تو در بین رفقا
ای ناظر اوضاع جهان‌سوز کجائی؟
جاوید بود نام رفیق ضیاء به‌گیتی
ای شمع شب‌افروز خودآموز کجائی؟
بر یاد تو امروز یکی شعر سرودم
ای گوهر دردانه 'بهر روز' کجائی

سالی گذشت و سال‌های دیگر نیز خواهد گذشت، ولی درگذشت رفیق ضیاء برای رفقا، دوستان و اعضای خانواده‌اش هرگز فراموش نمی‌شود.

در جامعه طبقاتی، جامعه‌ای که بر اساس ستم و استثمار بنا یافته باشد، یک چیز در آن جاویدان می‌ماند و آن نام افراد مبارز و پرچمدار مبارزه طبقاتی است که برای استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی تلاش می‌کنند.

یقیناً افراد طبقه حاکم در صدد حفظ نظام موجود اند، اما افراد طبقه‌ای دیگر نیز بر علیه آن همواره می‌رزمند، در کنار ستم‌دیده‌گان، استثمارشده‌گان، ضعیفان و ناداران می‌ایستند و برای ایجاد، دیگرگونی و تحول جامعه کهنه به جامعه نوین تلاش می‌کنند.

هدف کمونیست‌ها و طبقه کارگر گرفتن قدرت سیاسی و مدیریت جامعه نوین است تا همگان تولید جمعی به شکل مساوی بهره‌مند شوند و در مدیریت و سیاست جامعه آینده نقش مساوی داشته باشند.

این آرمان والای انسان‌های آگاه، روشن، بیدار و دردمند جامعه انسانی است که از نظام نکبت‌بار سرمایه‌داری و پیشاسرمایه‌داری نفرت دارند و برای ایجاد جامعه بدون ستم و استثمار از هیچ‌گونه تلاش و مبارزه دریغ نمی‌ورزند.

اگرچند امروز آن جامعه دل‌به‌خواه به‌رویا تبدیل شده است، ولی با مبارزه و انقلاب سوسیالیستی آن نظام دست‌یافتنی و با گذار از سوسیالیزم به جامعه کمونیستی آن نظام امکان‌پذیر و تحقق‌یافتنی است.

باید خاطرنشان ساخت که در تاریخ معاصر کشور ما بعد از زنده‌یاد اکرم یاری، کسی که در صدد تحقق این دیگرگونی بر آمد و در راه سرخ آن پیشکسوت کبیر جنبش مارکسیستی-لنینیستی-مائوئیستی کشور از هیچ‌گونه کوشش و مبارزه دریغ نکرد و علیه انحرافات گوناگون سیاسی-ایدولوژیک از دل‌وجان رزمید و با مبارزه پیگیر و گسترده‌اش به جنبش بی‌رمق کشور جان تازه بخشید، آن شخص زنده‌یاد رفیق‌ضیاء بود.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان ثمره تلاش‌های پیگیر وی است تا به‌مثابه پیشاهنگ انقلابی طبقه کارگر و موثر متحرک مبارزه طبقاتی بتواند نقش پویا و حیاتی در کشور بازی کند.

حالا که این مبارزه کی ثمر می‌دهد و منجر به تحول بنیادی در جامعه می‌گردد، بستگی به شرایط عینی، ذهنی و اوضاع انقلابی دارد.

باید گفت که زنده‌یاد ضیاء، رهبر و مؤسس حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان نه تنها در سطح کشور، بلکه در سطح جهان برای حفظ و صفای ایدولوژی مل‌م تلاش ورزید و در این راستا توانست که افتخار بزرگ در تاریخ کشور و جهان کسب کند. از این رو تا جامعه طبقاتی پابرجاست، نام وی در این رابطه جاویدان می‌ماند و در آینده نیز موضوع تحقیق دانشمندان و جویندگان تحولات اجتماعی و انقلابی خواهد بود.

یاد و خاطره این رفیق گرانقدر همواره گرمی و جاویدان باد و راه سرخش پررهرو و خروشان! بدون شک که جای‌شان در جنبش انقلابی مل‌م خالی و پرناسدنی است و نقش برجسته‌اش در جهت رشد و گسترش جنبش انقلابی کشور بدون شک قابل قدر و شایان توجه عام‌وخاص خواهد بود.

«هوداران حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در اتریش»

۲۵ جون ۲۰۲۱